

Udvalg af Pauli mange gode Ord, f. Eks.: Kærligheden taaler alt, opblæses ikke og søger ikke sit eget o. s. v.

Og hvorledes maa en nutidsdannet ung Mand føle sig til Mode, naar der af Kirken bliver givet ham Myndighed over hans Hustru? hvor maa det ikke skurre i de unges Øren, som er opdragne i Fællesskolen!“

Fru Johanne Meyer holdt forleden et Foredrag i Kvindelig Fremskridtsforening, i hvilket hun belyste selve Vielsesformularen med Henblik paa Bevægelsen indenfor Kirken i de andre nordiske Lande. Taleren mente, at Kvindeforeningerne i Danmark som rent borgerlige Foreninger ikke burde tage Spørgsmaalet op som et Forsøg paa at reformere selve Kirken, men derimod sætte al deres Kraft ind paa at arbejde for borgerlig Vielse som en obligatorisk Akt ved Ægteskabets Indgaaelse, og lovede at holde et mere udførligt Foredrag om denne Sag i en nær Fremtid.

I tilbørlig Afstand.

Af Ave.

Mange Kvinder, i Særdeleshed de, som aldrig er komne i Berøring med andre Samfundslag end dem, i hvilke de er fødte og opdragne, mener helt trohjertet, at de kan være til virkelig Gavn og Hjælp for Folk, som lider aandelig og legemlig Nød, uden at Hjælperinden derfor behøver at komme i nærmere Berøring med dem, som behøver Hjælp.

Denne store Misforstaaelse har gjort megen Skade, dels derved, at en saadan Velgørenhed paa Afstand sjælden tager Sigte paa noget mere, end en Nødhjælp i Øjeblikket, dels gives Hjælpen uden Undersøgelse, blot for at blive fri for en ubehagelig indre Paamindelse om at tænke dybere over Samfundslivets store Spørgsmaal. Men i hvert Tilfælde kan en saadan Velgørenhed paa Afstand blot bidrage til at nedtrykke og ikke til at hæve Medmenneskene.

Virkningerne af denne Slags Velgørenhed er for øvrigt vel kendte, thi derved er jo Tiggeriet med sin forfærdelige Fornedring, sine mange Løgne og Bedragerier, udviklet til en Næringsvej for Skarer af Mennesker. Men selv naar Velgørenheden organiseres, som t. Eks. ved Fattigunderstøttelse, i Foreninger til moralsk Støtte for unge tjenende Kvinder og Mænd, er en Given paa Afstand mere til Skade end til Gavn.

Den, som giver paa Afstand, naar det nemlig er muligt for Giveren, til den materielle Gave at lægge en personlig Del af sit eget aandelige Liv — indvirker kølende og hæmmende paa den Sag, han synes at ville fremme. Thi enten føler man, at en saadan Kvinde eller Mand anser sig for et langt højere Væsen end dem, han eller hun skal hjælpe, eller ogsaa faar de, som behøver Hjælp, den Mistanke, at en saadan Hjælp gemmer hemmelige, egenlystige Hensigter, forenede med en fejg Forsigtighed, som holder en Bagport aaben, gennem hvilken Velgørenen kan forsvinde, naar han finder det fordelagtigst for sin egen Stilling ikke at være med.

I begge Tilfælde hindres det, som er Hovedsagen i hvert Samfundsarbejde, nemlig en Tilnærmelse i Kærlighed og Tillid imellem de ulige Samfundslag, og der kommer tillige noget raat ind i de Arbejdskredse, som ved Hjælp af slige Personers Gaver søger at udrette noget almengavnligt.

Enhver saadan Arbejdskreds eller Forening gør jo Regning paa andres Hjælp, og det ikke blot i Form af Aarsbidrag og mulige Gaver, men ogsaa paa et vist Maal af aandelig Drivkraft, af mange Personer ikke større, end at det udgøres af Vedkommendes blotte Nærværelse paa Møder og Sammenkomster.

Ethvert Medlem, som uden fuldgyldig Aarsag lige som frikøber sig for sin personlige Del af det fælles Arbejde, bliver før eller senere betragtet som en blot og bar Indkomstkilde, en Naturfordel, som maa regnes med, men som man elsker paa samme Maade, som man elsker den Klippe, man maa sprænge for at faa farbar Vej. Jo flere saadanne Medlemmer man har at drages med i sin Arbejdskreds, jo større Fare er der for, at den egenlige Drivkraft, Menneskekærligheden, skal overskygges af Egoismen, og at det frivillige i et saadant Samfundsarbejde svækkes af brutale Krav og Fordringer fra dem, som skal paavirkes og hjælpes op.

Jeg har set flere saadanne Arbejdskredse eller Foreninger, baade i religiøs og politisk Retning, som var grundlagte af Mænd og Kvinder, som ikke selv vilde lægge Haand til det aandelige eller materielle Arbejde deri. Dette er sædvanlig gaaet saaledes til, at indflydelsesrige Personer, Mænd eller Kvinder med Navn eller Formue, har givet Penge, har dannet en Styrelse og har overladt hele det egenlige Arbejde til Underordnede, om hvilke de mente, at de handlede i Styrelsens Aand og Interesse. Men denne Maade at frikøbe sig fra nærmere Berøring med ringere stillede Medmennesker, førte enten til, at den stadigt usynlige Styrelse snart sættes udenfor Spillet, og Tangegangen kom til at gaa i en helt anden Retning, eller ogsaa visnede det, som skulde gro frem. Man greb til ydre Lokkemidler for ved visse Tilfælde at kunne vise en samlet Styrke, som kun fandtes i Styrelsens Tabeller. Og saa ligger snart det hele som en Anstødssten og Forargelsens Klippe i Vejen for andre, som kunde have ærlig Hu til Arbejde for det almenes Vel.

Det er bedst, inden man vil ofre sine Kræfter til en Sag, grundigt søge at lære at kende baade den og sig selv, saa at, naar man vil være med, man gaar uden hemmelige Forbehold, eller i den Hensigt og Mening blot med sit Navn eller sine Penge at tilkøbe sig en ophøjet Plads paa tilbørlig Afstand, i Stedet for at komme med Hjertet fuldt af Lyst og Mod til ærligt at tjene en Sag, som man tror vil være til Gavn for alle, at være forberedt paa de personlige Ubehageligheder, som kan følge med et saadant Arbejde.

Maaske vi Kvinder ogsaa der skulde kunne foregaa Mændene med gode Eksempler.

Prostitutionen afskaffet i Odense.

Endelig har vi den store Glæde, at den offentlige Prostitution bliver afskaffet her i Odense. Det er i Sandhed ogsaa væl-

dige Slag, der er slaaet til Lyd for den Sag i den sidste Tid. Uffe Birkedals Foredrag, en levende Protest mod samme, og Dagen derpaa Møde i Bethania, af Mynderne her og i København.

Den friske, rene Foraarsluft bliver dobbelt dejlig ved Tanken om, at denne Mudderpøl nu endelig fjernes.

Kvindeforeningen her har utrætteligt arbejdet derfor, men med mange Bryderier, aldrig hvilende bestandigt har vi purret ved dem, som gav Løfte, men trak det i Langdrag; nu aander vi friere. Ellers har det gaaet temmelig stille i denne Vinter; vi kan ikke prale af stor Tilslutning, men her er dog en lille fast „Trup“, og Vaarens Budskab i disse Dage her fra Odense skal kendes langt ud over de danske Grænser, thi de varsler om et heldigt Arbejde i Samfundet, naar vi løfter i Flok og ikke trættes i Arbejdet for Menneskehedens Sag.

Odense, 21.—5.—94.

K. V.

Aandedrættet

(Sundhedsbladet.)

sker, som vi véd, ved Hjælp af Lungerne, der følge Brystkassens Bevægelser og Mellemgulvets. De fyldes under Indaandingen med Luft, hvis Surstof forbruges til Blodets Renselse gennem en Slags Forbrænding (Oxydation). Denne maa til for at give Blodets nærende, dets opbyggende Evne. Enhver anden Ernæringskilde kan stoppes for en Tid, uden at Livet sættes i Fare, men en Hindring for Aandedrættet bringer, som vi véd, i kort Tid Døden.

Maden kan vi undvære gennem længere Tid, om vi finde den usund og skadelig, men Luften maa vi gennem Aandedrættet tage imod, hvor usund, hvor giftig den end monne være. Ingen Del af det menneskelige Legeme er derfor saa udsat som Lungerne. De er den Port, hvor igennem Smitte og Sygdom saa ofte finde Vejen.

Den vigtigste Rolle, som er tildelt dem, gør det nødvendigt, at vi tager tilbørligt Hensyn til Lungerne i den Maade, hvorpaa vi indretter vort daglige Liv. Lungerne maa udrette sit jævne, rolige Arbejde i Fred. Alt maa ryddes af Vejen, som kan hindre dem heri. Derfor:

1. Lad intet trykke Brystkassen, saa at den frit kan udvide sig til alle Sider, idet Luften skal suges ud i Lungerne. Lad intet Tryk hvile paa Maven. Denne maa ogsaa faa vide sig ud og trække sig ind efter hvert som Mellemgulvet skal strammes eller slappes under Luftens Ind- og Udstrømmen i Lungerne.

Væk med Korsetter og Snøreliv, og lad Skørterne bæres fra Skuldrene. Væk med trange Bælter om Livet, og har du stillestående Arbejde, saa vær opmærksom paa, at Stillingen ikke hindrer Brystkassen og Mellemgulvets Bevægelser.

2. Overanstreng ikke Lungerne. Dette kan gøres paa to Maader: Først ved at spise og drikke for meget, især af fede og søde og stærke Sager. Dette er en Side ved Maadehold i Mad og Drikke, som ikke er meget paaagtet. Men sikkert er det dog, at faar Aandedrættet mere at gøre i denne Henseende, end det kan overkomme, da sker dets Arbejde ufuldkomment, og Lungerne